

[Justitsministeren]

eller mindre rigtigt – om familiesammenføringsproblemerne, og jeg synes derfor, at der kan være behov for et par afklarende bemærkninger.

Efter udlændingelovens § 9 har ægtefæller, mindreårige børn og forældre over 60 år under nærmere angivne betingelser ret til familiesammenføring med herboende udlændinge. Jeg synes, at der kan være anledning til at fremhæve, at denne ret naturligvis består uafhængigt af, om den herboende udlænding har status som flygtning eller ej, og retten er derfor i princippet også uafhængig af flygtningekvoten. For at få et samlet billede af virkningerne af en øget flygtningestrøm må man heller ikke glemme de familiesammenføringer, der følger efter. Det har jo betydning både for de sociale udgifter og på det beskæftigelsesmæssige område.

Efter gennemførelsen af den nye udlændingelov har situationen ændret sig betydeligt. Allerede i slutningen af 1983 indtrådte der en kraftig stigning i antallet af spontane asylansøgere, og denne stigning er i løbet af 1984 blevet særdeles markant.

Jeg kan illustrere udviklingen med nogle tal.

Antallet af spontane asylansøgere udgjorde for hele 1983 332.

For 1984 har situationen måned for måned udviklet sig som følger:

januar	53
februar	39
marts	84
april	81
maj	124
juni	186
juli	378
august	404
september	540

Det vil sige for den forløbne del af 1984 knap 1.900.

Det er forbundet med betydelig usikkerhed at forsøge at vurdere, hvorledes udviklingen kan forventes at blive i de næste måneder og i de følgende år. Det synes dog at være en almindelig erfaring, at jo mere kendskabet til, at et lands flygtningelovgivning er liberal, spredes, jo større virkning får det på antallet af asylansøgninger.

Hvad der i denne sammenhæng dog er det væsentligste – og det vil jeg gerne fremhæve

så klart, som det overhovedet er muligt – er, at vi med den nugældende lov ikke er i stand til at reagere, selv over for den størst tænkelige tilstrømning.

Om sammensætningen af flygtningestrømmen kan jeg i øvrigt oplyse, at iranerne udgør ca. 50 pct. af det nuværende antal på knap 1.900. Statsborgere fra Sri Lanka, som tilhører det tamilske mindretal, udgør ca. 10 pct., polske statsborgere godt 5 pct. og irakiske og tyrkiske statsborgere hver lidt mindre end 5 pct. De resterende ca. 25 pct. af asylansøgerne kommer fra mere end 30 andre lande. Navnlig for iranernes vedkommende har udviklingen været accelererende i de seneste måneder, idet ca. 700 af i alt godt 900 iranere er ankommet i juli–september i år.

4. Sagsbehandlingen

Det er min opfattelse, at der kan være behov for nærmere at beskrive, hvorledes selve behandlingen af en anmodning om politisk asyl foregår: hvilke myndigheder er impliceret i sagens behandling, og hvorledes er det indbyrdes kompetenceforhold?

I den typiske situation fremsættes anmodningen om politisk asyl over for politiet ved grænsen. I et sådant tilfælde skal politiet straks forelægge sagen for direktoratet for udlændinge. Udlændingen skal endvidere gøres bekendt med sin adgang til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

I en række tilfælde henvender udlændinge, der lovligt er indrejst her i landet, sig under opholdet til direktoratet eller politiet og anmoder om politisk asyl.

Det er indlysende, at direktoratet for udlændinge ikke uden en nærmere undersøgelse af den enkelte asylansøgers forhold kan tage stilling til sagen.

Bistand til gennemførelsen af de nødvendige undersøgelser ydes af politiet.

Der kan i denne forbindelse være anledning til at fremhæve, at politiet ikke har nogen særlig kompetence, men alene har til opgave at yde bistand på den måde og i det omfang, som direktoratet ønsker det.

Rent praktisk vil der umiddelbart efter, at en asylansøgning er blevet fremsat, blive foretaget en foreløbig registrering og derefter senere en mere omfattende undersøgelse af ansøgerens forhold. Disse undersøgelser omfatter en indgående afhøring af asylansøge-